

کنترل و پیشگیری بیماری

تب برقی



کفش را عاری از میکروب کرد و کفش یا لباسی که تمیز به نظر می‌رسند و هیچ آلودگی ظاهری ندارند ممکن است میلیون‌ها میکروب داشته باشند.

۵ - حدود ۲ ماه مانده به فصل زایش برای جلوگیری از بیماری به دام‌های خود واکسن تزریق نمایید.

۶ - در زمان شیوع بیماری از خرید دام و وارد کردن دام به گله خود پرهیز نمایید. زیرا دامی که سالم به نظر می‌رسد ممکن است آلوده باشد و چند روز دیگر بیماری را نشان دهد.

۷ - دام‌هایی را که تازه خریداری کرده‌اید حداقل ۱۵ روز جدا نگهداری کنید و اگر بیماری نشان ندادند آنگاه آنها را وارد گله خود نمایید.

۸ - حیواناتی که در اثر بیماری تلف می‌شوند منبع انتشار میکروب و بیماری در محیط هستند. بنابراین برای جلوگیری از انتشار بیماری باید لاشه‌ها را دفن کرد و یا سوزاند. خون و آلایش دام‌ها نیز می‌تواند منبع انتشار میکروب و بیماری باشد و باید بعد از کشتار دام و برای جلوگیری از انتشار بیماری، خون و آلایش دام‌ها را دفن کرد یا سوزاند.

۹ - اگر در گله خود بیماری را مشاهده نمودید به سرعت دام‌های بیمار را از دام‌های سالم جدا کرده و تا پایان بیماری و بهبودی کامل، آنها را جدا نگهداری نمایید.

سازمان دامپزشکی کشور



پیشگیری از بیماری تب برقی

دام مبتلا به بیماری تب برقی، میکروب آن بیماری را همراه همه ترشحات و ضایعات بدن خود دفع می‌کند. بنابراین ترشحات دهان، ترشحات بینی و چشم و ادرار و مدفوع دام بیمار و حتی شیر تولیدی دارای میکروب بوده و آلوده است و می‌تواند محیط را آلوده کند. در قطرات ریز و بخار آب بازدم دام آلوده نیز میکروب وجود دارد. اگر این میکروب‌ها با گرد و خاک وارد دستگاه تنفسی حیوان و یا همراه غذا و آب وارد بدن آن شوند می‌توانند باعث بیماری شوند. بنابراین برای پیشگیری از بیماری باید:

۱ - از تماس دام‌های خود با دام‌ها یا گله‌هایی که بیماری در آنها وجود دارد جلوگیری کنید.

۲ - دام‌های خود را از مسیرهایی که دام‌های آلوده عبور کرده‌اند عبور ندهید.

۳ - دام‌های خود را در مراتعی که دام‌های آلوده چرا کرده‌اند به چرا نبرید و اجازه دهید حداقل چند روز این مراتع رها شوند تا میکروب بیماری در آنها از بین برود. این مدت در مراتعی که سایه و سرد و رطوبتی هستند بیشتر از مراتع نورگیر و گرم و خشک می‌باشد.

۴ - در زمانی که بیماری در منطقه یا استان و یا کشور شایع می‌شود از رفت و آمد بین گله‌ها بپرهیزید و هرگز برای بازدید سایر گله‌ها نروید. اما اگر مجبور بودید حتماً مراجعت و قبل از تماس با گله خود، لباس‌های خود را تعویض نمایید و کفش‌های خود را شسته و ضدعفونی نمایید و دوش بگیرید و بعد از آن با گله خود تماس داشته باشید. به خاطر داشته باشید با تکان دادن لباس یا شستن کفش نمی‌توان لباس و



همه دامداران کشور ما بیماری تب برفکی را می‌شناسند. بعضی از دامداران به آن طبقه یا طباق می‌گویند. بعضی آن را دباغ یا دباغه می‌نامند و گروهی دیگر به آن تب تاولی، دهان جوشه، ابولسان، شلی و یا طوقه نام نهاده‌اند.

به هر حال تب برفکی یکی از بیماری‌های مهم و بومی دام‌های کشور ما است که گاو، گوسفند، بز و گاو میش را مبتلا می‌سازد و همه‌گیری‌های آن، هر چند سال یکبار باعث بیماری و تلفات و خسارات شدید در دام‌ها می‌گردد.

بیماری تب برفکی ممکن است باعث تلفات گوساله، بره و بزغاله‌ها شود. هنگامی که بیماری در فصل زایش اتفاق می‌افتد این تلفات بسیار زیاد و چشمگیر است و برای جلوگیری از آن باید به دام‌ها قبل از فصل زایش واکسن تزریق کرد و با ایجاد ایمنی از همه‌گیری بیماری در فصل زایش جلوگیری نمود.

تب برفکی در دام‌های مسن تلفات ایجاد نمی‌کند اما باعث کاهش تولید شیر و کاهش رشد و کاهش وزن آنها می‌گردد.

نشانه‌های تب برفکی

از مهمترین نشانه‌های بیماری تب برفکی در دام بیمار وجود تاویل در دهان و یا بالای سم و یا روی پستان دام می‌باشد. معمولاً تعداد این تاویل‌ها در دهان و سم گاو نسبت به گوسفند و بز زیاد بوده و اندازه آنها بزرگ است. بنابراین با باز کردن دهان گاو و یا معاینه سم و پستان دام به راحتی می‌توان تاویل‌ها را مشاهده کرد. عمر تاویل‌ها کوتاه بوده و آنها به سرعت می‌ترکند و به زخم تبدیل می‌شوند، بنابراین در معاینه دهان و سم و پستان دام ممکن است

تاویل نبینیم و با زخم‌هایی که حاصل ترکیدن تاویل‌ها است روبه‌رو شویم.

در گوسفند و بز تعداد تاویل‌ها کم و گاهی تنها یکی است. اندازه آنها هم کوچک است بنابراین باید برای مشاهده تاویل در دهان یا سم این حیوانات دقت بیشتری کرد.

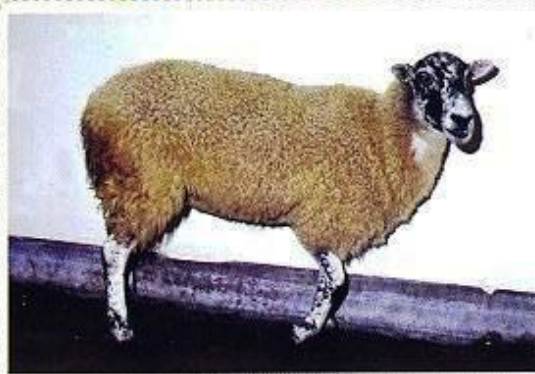
تورم و زخم دهان باعث ریزش بزاق و بی‌اشتهایی دام می‌شود و تورم و زخم سم باعث لنگش دام می‌گردد. لذا ریزش بزاق و لنگش از دیگر نشانه‌های بیماری است.

بیماری تب برفکی در حیوانات کوچک یعنی بره و بزغاله و گوساله، ممکن است تاویل ایجاد نکند بلکه ممکن است عامل بیماری به قلب آن حیوانات حمله کند و قلب آنها را از کار بیاندازد و باعث مرگ آنها شود. اگر این نوع از بیماری در فصل زایش دام‌ها شایع شود باعث تلفات فراوان در بره‌ها و گوساله‌ها و بزغاله‌های غیر ایمن می‌گردد.

تلفات بره‌ها و بزغاله‌ها در اثر بیماری تب برفکی



لنگش در اثر بیماری تب برفکی



زخم در حال بهبود در دهان گوسفند در اثر بیماری تب برفکی



زخم روی زبان گاو در اثر بیماری تب برفکی (ترکیدن تاویل‌ها)

